

KONVENCIJA
O ODPRAVI DVOJNEGA OBDAVČEVANJA
V ZVEZI S PRERAČUNOM DOBIČKA
POVEZANIH PODJETIJ

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE
SKUPNOSTI SO SE,

Z ŽELJO uveljaviti člen 220 te pogodbe, na podlagi katere se zavezujejo, da se bodo začele med
seboj pogajati, da bi v korist svojih državljanov zagotovile odpravo dvojnega obdavčevanja,

OB UPOŠTEVANJU pomena odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička
povezanih podjetij,

ODLOČILE skleniti to konvencijo in so v ta namen imenovale svoje pooblaščenice:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

Philippe de SCHOUTHEETE de Tervarent,
izredni in pooblaščen veleposlanik;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:

Niels Helveg Petersen,
minister za gospodarske dejavnosti;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

Theo Waigel,
zvezni minister za finance;

Jürgen Trumpf,
izredni in pooblaščen veleposlanik;

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE:

Ioannis PALAIOKRASSAS,
minister za finance;

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠPANIJE:

Carlos SOLCHAGA CATALÁN,
minister za gospodarske dejavnosti in finance;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

Jean VIDAL,
izredni in pooblaščen veleposlanik;

ZA PREDSEDNIKA IRSKE:

Albert REYNOLDS,
minister za finance;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

Stefano DE LUCA,
državni sekretar za finance;

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA VOJVODO LUKSEMBURŠKEGA:

Jean-Claude JUNCKER,
minister za proračun, minister za finance,
minister za delo;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

P.C. NIEMAN,
izredni in pooblaščen veleposlanik;

ZA PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE:

Miguel BELEZA,
minister za finance;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKE BRITANIJE
IN SEVERNE IRSKE:

David H.A. HANNAY KCMG,
izredni in pooblaščen veleposlanik;

KI so se na srečanju v Svetu po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki,

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE KONVENCIJE

ČLEN 1

1. Ta konvencija se uporablja kadar je za namene obdavčenja dobiček, ki je vključen v dobiček podjetja države pogodbenice, vključen ali bo verjetno vključen tudi v dobiček podjetja v drugi državi pogodbenici, z utemeljitvijo, da se niso upoštevala načela iz člena 4, ki se uporabljajo neposredno ali v ustreznih določbah zakonodaje zadevne države.
2. Za namene te konvencije se stalna poslovna enota podjetja države pogodbenice v drugi državi pogodbenici obravnava kot podjetje države, v kateri se nahaja.
3. Kadar katero izmed zadevnih podjetij posluje z izgubo in ne z dobičkom, se prav tako uporablja odstavek 1.

ČLEN 2

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka.

2. Ta konvencija se uporablja predvsem za naslednje obstoječe davke:

(a) v Belgiji:

- impôt des personnes physiques/personenbelasting,
- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting,
- impôt des personnes morales/rechtspersonenbelasting,
- impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders,
- taxe communale et la taxe d'agglomération additionnelles à l'impôt des personnes physiques/aanvullende gemeentebelasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting;

(b) na Danskem:

- selskabsskat,
- indkomstskat til staten,
- kommunale indkomstskat,
- amtskommunal indkomstskat,
- særlig indkomstskat,
- kirkeskat,
- udbytteskat,
- renteskat,
- royaltyskat,
- frigørelsesafgift;

(c) v Nemčiji:

- Einkommensteuer,
- Körperschaftsteuer,
- Gewerbesteuer, kolikor ta davek temelji na dobičku iz poslovanja;

(d) v Grčiji:

- Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
- Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
- εισφορά υπέρ των επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης;

(e) v Španiji:

- impuesto sobre la renta de las personas físicas,
- impuesto sobre sociedades;

(f) v Franciji:

- impôt sur le revenu,
- impôt sur les sociétés;

(g) na Irskem:

- Income Tax,
- Corporation Tax;

(h) v Italiji:

- imposta sul reddito delle persone fisiche,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche,
- imposta locale sui redditi;

(i) v Luksemburgu:

- impôt sur le revenu des personnes physiques,
- impôt sur le revenu des collectivités,
- impôt commercial, kolikor ta davek temelji na dobičku iz trgovanja;

(j) na Nizozemskem:

- inkomstenbelasting,
- vennootschapsbelasting;

(k) na Portugalskem:

- imposto sobre o rendimento das pessoas singulares,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,
- derrama para os municípios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas;

(l) v Združenem kraljestvu:

- Income Tax,
- Corporation Tax.

3. Konvencija se poleg ali namesto obstoječih davkov uporablja tudi za vse enake ali podobne davke, uvedene po datumu podpisa te konvencije. Pristojni organi držav pogodbenic se med seboj obveščajo o vseh spremembah v njihovih domačih zakonodajah.

POGLAVJE II

SPLOŠNE DOLOČBE

Oddelek I

Opredelitve pojmov

ČLEN 3

1. Za namene te konvencije "pristojni organ" pomeni:

- v Belgiji: De Minister van Financiën ali pooblaščen predstavnik,
Le Ministre des Finances ali pooblaščen predstavnik,
- na Danskem: Skatteministeren ali pooblaščen predstavnik,
- v Nemčiji: Der Bundesminister der Finanzen ali pooblaščen predstavnik,
- v Grčiji: Ο Υπουργός των Οικονομικών ali pooblaščen predstavnik,
- v Španiji: El Ministro de Economía y Hacienda ali pooblaščen predstavnik,

- v Franciji: Le Ministre chargé du budget ali pooblaščen predstavnik,
- na Irskem: The Revenue Commissioners ali pooblaščen predstavnik,
- v Italiji: Il Ministro delle finanze ali pooblaščen predstavnik,
- v Luksemburgu: Le Ministre des Finances ali pooblaščen predstavnik,
- Na Nizozemskem: De Minister van Financiën ali pooblaščen predstavnik,
- na Portugalskem: O Ministro das Finanças ali pooblaščen predstavnik,
- v Združenem kraljestvu: The Commissioners of Inland Revenue ali pooblaščen predstavnik.

2. Katerikoli izraz, ki ni opredeljen v tej konvenciji ima enak pomen, razen če kontekst zahteva drugače, kot v konvenciji o izogibanju dvojnega obdavčevanja med zadevnimi državami.

Oddelek II

Načela, ki se uporabljajo za preračun dobička povezanih podjetij in za določanje dobička stalnim poslovnim enotam

ČLEN 4

Pri uporabi te konvencije se upoštevajo naslednja načela:

- 1) Kadar:
 - (a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali kapitalu podjetja druge države pogodbenice, ali
 - (b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali kapitalu podjetja ene države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice,

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršen koli dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

- 2) Kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici preko stalne poslovne enote v tej državi, se tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki bi opravljalo enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno poslovalo s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

ČLEN 5

Kadar država pogodbenica namerava preračunati dobiček podjetja v skladu z načeli iz člena 4, mora o tej nameri pravočasno obvestiti podjetje in mu ponuditi možnost, da o tem obvesti drugo podjetje in mu s tem ponudi možnost, da to drugo podjetje nato obvesti drugo državo pogodbenico.

Vendar pa se državi pogodbenici, ki posreduje take informacije, ne preprečuje izvedba predlaganega preračuna.

Če se po posredovanju takih informacij obe podjetji in druga država pogodbenica strinjajo s preračunom, se ne uporabita člena 6 in 7.

Oddelek III

Postopek skupnega dogovora in arbitraže

ČLEN 6

1. Kadar podjetje meni, da v kakršnem koli primeru, za katerega se uporablja ta konvencija, načela iz člena 4 niso bila upoštevana, lahko ne glede na pravna sredstva, ki mu jih omogoča domača zakonodaja zadevnih držav pogodbenic, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere podjetje je ali v kateri ima stalno poslovno enoto. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki povzroči ali bi lahko povzročilo dvojno obdavčevanje v smislu člena 1.

Podjetje hkrati uradno obvesti pristojni organ, če se zadeva lahko nanaša tudi na druge države pogodbenice. Pristojni organ nato nemudoma uradno obvesti pristojne organe teh drugih držav pogodbenic.

2. Če pristojni organ meni, da je pritožba utemeljena, in če sam ne najde zadovoljive rešitve, si prizadeva rešiti zadevo v skupnem dogovoru s pristojnim organom katere koli druge zadevne države članice z namenom odprave dvojnega obdavčevanja na podlagi načel iz člena 4. Vsak dosežen skupni dogovor se izvede ne glede na roke, predpisane v domačih zakonodajah zadevnih držav članic.

ČLEN 7

1. Če zadevni pristojni organi ne dosežejo dogovora, ki odpravi dvojno obdavčevanje iz člena 6, v dveh letih od datuma, ko je bil primer prvič predložen enemu od pristojnih organov v skladu s členom 6(1), ustanovijo svetovalno komisijo, ki je zadolžena za podajo mnenja o odpravi zadevnega dvojnega obdavčevanja.

Podjetja lahko uporabijo pravna sredstva, ki jih imajo v skladu z domačo zakonodajo zadevnih držav pogodbenic; vendar če je bil primer predložen sodišču, se doba dveh let iz prvega pododstavka šteje od datuma, ko je bila izrečena sodba končnega pritožbenega sodišča.

2. Predložitev primera svetovalni komisiji ne preprečuje državi pogodbenici uvedbe ali nadaljevanja sodnih postopkov ali postopkov za izrek upravnih kazni v zvezi z istimi zadevami.

3. Kadar domača zakonodaja države pogodbenice ne dovoljuje pristojnim organom te države odstopati od odločitev njihovih pravosodnih organov, se odstavek 1 ne uporabi, razen če povezano podjetje te države dopusti, da se izteče rok za pritožbo, ali če tako pritožbo umakne preden je izdana odločba. Ta določba ne vpliva na pritožbo, če in kolikor se ta nanaša na zadeve, ki niso navedene v členu 6.

4. Pristojnim organom s skupnim dogovorom in če se zadevna povezana podjetja strinjajo, ni treba upoštevati rokov iz odstavka 1.

5. Kolikor se določbe odstavkov 1 do 4 ne uporabijo, to ne vpliva na pravice posameznih povezanih podjetij, ki jih določa člen 6.

ČLEN 8

1. Pristojni organ države pogodbenice ni zavezan začeti postopka skupnega dogovora ali imenovati svetovalne komisije iz člena 7, če so pravni ali upravni postopki privedli do končne odločbe, da je lahko eno izmed zadevnih podjetij zaradi dejanj, ki povzročijo preračun prenosov dobička iz člena 4, podvrženo strogi kazni.

2. Kadar sodni ali upravni postopki, uvedeni z namenom odločitve, da je lahko eno izmed zadevnih podjetij zaradi dejanj, ki povzročijo preračun prenosov dobička iz člena 4, podvrženo strogi kazni, tečejo istočasno s katerimi koli izmed postopkov iz členov 6 in 7, lahko pristojni organ slednje ustavi, dokler se sodni ali upravni postopki ne končajo.

ČLEN 9

1. Svetovalno komisijo iz člena 7(1) poleg njenega predsednika sestavljajo:

- dva predstavnika vsakega izmed zadevnih pristojnih organov; to število se lahko zmanjša na enega na podlagi dogovora med pristojnimi organi,

- sodo število neodvisnih oseb, ki se v skupnem dogovoru imenujejo s seznama oseb iz odstavka 4 ali, če ne pride do dogovora, določijo z žrebom, ki ga izvedejo zadevni pristojni organi.
2. Ko so imenovane neodvisne osebe, se za vsako izmed njih imenuje namestnik v skladu s pravili za imenovanje neodvisnih oseb v primeru, da neodvisne osebe ne morejo opravljati svojih nalog.
3. Kadar se izvede žreb, lahko vsak pristojni organ ugovarja imenovanju katere koli posamezne neodvisne osebe zaradi okoliščin, za katere se zadevni pristojni organi predhodno dogovorijo, ali v kateri izmed naslednjih okoliščin:
- kadar ta oseba pripada ali deluje v imenu ene izmed zadevnih davčnih uprav,
 - kadar ta oseba ima ali je imela velik delež oziroma je ali je bila zaposlena oziroma je bila svetovalec pri enem ali vsakem izmed povezanih podjetij,
 - kadar ta oseba ne zagotavlja zadostne nepristranskosti pri reševanju primera ali primerov, o katerih je treba odločati.
4. Na seznamu neodvisnih oseb so vse neodvisne osebe, ki jih imenujejo države pogodbenice. V ta namen vsaka država pogodbenica imenuje pet oseb in o tem obvesti generalnega sekretarja Sveta Evropskih skupnosti.

Te osebe morajo biti državljani države pogodbenice in rezidenti na ozemlju, kjer se uporablja ta konvencija. Te osebe morajo biti usposobljene in neodvisne.

Države pogodbenice lahko spremenijo seznam iz prvega pododstavka; o tem morajo nemudoma obvestiti generalnega sekretarja Sveta Evropskih skupnosti.

5. Predstavniki in neodvisne osebe, imenovani v skladu z odstavkom 1, izvolijo za predsednika nekoga izmed oseb s seznama iz odstavka 4, kar pa ne vpliva na pravico vseh zadevnih pristojnih organov, da lahko ugovarjajo imenovanju tako izbrane osebe zardi ene izmed okoliščin iz odstavka 3.

Predsednik mora izpolnjevati pogoje za imenovanje na najvišje pravosodne položaje v svoji državi ali biti priznani pravnik.

6. Člani svetovalne komisije morajo varovati kot skrivnosti vse zadeve, s katerimi se seznani v postopkih. Države pogodbenice sprejmejo ustrezne določbe za kaznovanje vsakršne kršitve obveznosti varovanja skrivnosti. O sprejetih ukrepih nemudoma obvestijo Komisijo Evropskih skupnosti. Komisija Evropskih skupnosti obvesti ostale države pogodbenice.

7. Države pogodbenice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se svetovalna komisija sestane takoj, ko se ji primeri predložijo.

ČLEN 10

1. Za namene postopka iz člena 7 lahko zadevna povezana podjetja podajo kakršne koli informacije, dokaze ali dokumente, za katere menijo, da bi lahko koristili svetovalni komisiji pri sprejemanju odločitve. Podjetja in pristojni organi zadevnih držav pogodbenic na vsako zahtevo svetovalne komisije posredujejo informacije, dokaze ali dokumente. Vendar pa pristojnim organom teh držav pogodbenic ni treba:

- (a) izvajati upravnih ukrepov, ki niso v skladu z njihovo domačo zakonodajo ali njihovo običajno upravno prakso;
- (b) posredovati informacij, ki niso na voljo v skladu z njihovo domačo zakonodajo ali njihovo običajno upravno prakso; ali
- (c) posredovati informacij, ki bi razkrile kakršne koli trgovinske, poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti ali trgovski proces, oziroma informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

2. Vsako od povezanih podjetij lahko na svojo zahtevo nastopi ali je zastopano pred svetovalno komisijo. Če svetovalna komisija tako zahteva, mora vsako od povezanih podjetij nastopiti ali biti zastopano pred njo.

ČLEN 11

1. Svetovalna komisija iz člena 7 poda svoje mnenje najpozneje šest mesecev po datumu, ko ji je bila zadeva predložena.

Svetovalna komisija mora svoje mnenje utemeljiti na podlagi člena 4.

2. Svetovalna komisija sprejme svoje mnenje z navadno večino svojih članov. Zadevni pristojni organi se lahko dogovorijo o nadaljnjih postopkovnih pravilih.
3. Stroški postopka svetovalne komisije, razen tistih, ki jih imajo povezana podjetja, se enako razdelijo med zadevne države pogodbenice.

ČLEN 12

1. Pristojni organi, ki so stranke v postopku iz člena 7, na podlagi člena 4 sporazumno sprejmejo odločitev, ki bo odpravila dvojno obdavčevanje v šestih mesecih od datuma, ko je svetovalna komisija podala svoje mnenje.

Pristojni organi lahko sprejmejo odločitev, ki ni skladna z mnenjem svetovalne komisije. Če ne dosežejo dogovora, so dolžni delovati v skladu s tem mnenjem.

2. Pristojni organi se lahko dogovorijo, da bodo s soglasjem zadevnih podjetij objavili odločitev iz odstavka 1.

ČLEN 13

Dejstvo, da so odločitve, ki so jih sprejele države pogodbenice v zvezi z obdavčevanjem dobička iz transakcij med povezanimi podjetji, postale dokončne, ne preprečuje uporabe postopkov iz členov 6 in 7.

ČLEN 14

Za namene te konvencije se dvojno obdavčevanje dobička obravnava kot odpravljeno, če:

- (a) je dobiček vključen v izračun obdavčljivih dobičkov samo v eni državi; ali
- (b) je davek, ki se obračunava na te dobičke v eni državi, zmanjšan za znesek davka, ki se nanje obračunava v drugi državi.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

ČLEN 15

Nič v tej konvenciji ne vpliva na izpolnjevanje širših obveznosti glede odprave dvojnega obdavčevanja v primeru preračuna dobička povezanih podjetij, ki izhajajo iz drugih konvencij, ki so jih ali jih bodo podpisale države pogodbenice, ali iz domačih zakonodaj držav pogodbenic.

ČLEN 16

1. Ozemlje uporabe te konvencije je tisto, ki je definirano v členu 227(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, ne glede na odstavek 2 tega člena.

2. Ta konvencija se ne uporablja za:

- francoska ozemlja iz Priloge IV k Pogodbi o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,
- Ferske otoke in Grenlandijo.

ČLEN 17

Države pogodbenice bodo ratificirale to konvencijo. Listine o ratifikaciji se bodo deponirale v pisarni generalnega sekretarja Sveta Evropskih skupnosti.

ČLEN 18

Ta konvencija začne veljati prvi dan tretjega meseca po tem, ko je zadnja država podpisnica deponirala zadnjo listino o ratifikaciji. Ta konvencija se uporablja za postopke iz člena 6(1), ki se sprožijo po začetku njene veljavnosti.

ČLEN 19

Generalni sekretar Sveta Evropskih skupnosti države pogodbenice obvesti o:

- (a) deponiranju vsake listine o ratifikaciji;

- (b) datumu, ko ta konvencija začne veljati;
- (c) seznamu neodvisnih oseb, ki so jih imenovalе države pogodbenice, in kakršnih koli spremembah tega seznama v skladu s členom 9(4).

ČLEN 20

Ta konvencija se sklęne za obdobje petih let. Šest mesecev pred iztekom tega obdobja se države pogodbenice sestanejo, da bi se odločile o podaljšanju te konvencije in o kakršnem koli drugem ustreznem ukrepu.

ČLEN 21

Vsaka država pogodbenica lahko kadarkoli zahteva revizijo te konvencije. V tem primeru predsednik Sveta Evropskih skupnosti skliče konferenco za revizijo te konvencije.

ČLEN 22

Ta konvencija, sestavljena v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku, pri čemer je vseh deset besedil enako verodostojnih, je deponirana v arhivu Generalnega sekretariata Sveta Evropskih skupnosti. Generalni sekretar pošlje overjeno kopijo vladi vsake države podpisnice.

SKLEPNA LISTINA

pooblaščenci visokih pogodbenic,

ki so se sestali v Bruslju triindvajsetega julija tisoč devetsto devetdeset, da podpišejo Konvencijo o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij,

so ob podpisu omenjene konvencije:

(a) sprejeli naslednje skupne izjave, priložene sklepni listini:

- Izjava o členu 4(1),
- Izjava o členu 9(6),
- Izjava o členu 13;

(b) prejeli v vednost naslednje enostranske izjave, priložene tej sklepni listini:

- Izjava Francije in Združenega kraljestva o členu 7,
- Posamične izjave držav pogodbenic o členu 8,
- Izjava Zvezne republike Nemčije o členu 16.

SKUPNE IZJAVE

Izjava o členu 4(1)

Določbe člena 4(1) zajemajo tako primere transakcij, ki se izvajajo neposredno med dvema pravno ločenima podjetjema, kot tudi primere transakcij, ki se izvajajo med enim izmed podjetij in stalno poslovno enoto drugega podjetja v tretji državi.

Izjava o členu 9(6)

Države članice se popolnoma prosto odločajo o naravi in obsegu ustreznih določb, ki jih sprejmejo za kaznovanje vsakršne kršitve obveznosti varovanja skrivnosti.

Izjava o členu 13

Kadar so bile odločitve glede obdavčevanja, ki je sprožilo postopke iz členov 6 in 7, v eni ali več zadevnih državah pogodbenicah spremenjene po končanem postopku iz člena 6 ali po sprejeti odločitvi iz člena 12 in če to privede do dvojnega obdavčevanja v smislu člena 1, pri čemer se upoštevajo dejanske posledice tega postopka ali te odločitve, se uporabljata člena 6 in 7.

ENOSTRANSKE IZJAVE

Izjava o členu 7

Francija in Združeno kraljestvo izjavljata, da bosta uporabljali člen 7(3).

Posamične izjave držav pogodbenic o členu 8

Belgija

Izraz "stroga kazen" pomeni kazen za kaznivo dejanje ali upravno kazen v primerih:

- kršitve zakona, zagrešene z namenom davčne utaje,
- ali kršitev določb Zakona o davku od dohodkov oziroma določb, sprejetih v zvezi z njegovim izvajanjem, zagrešenih z namenom goljufije ali namenom povzročanja škode.

Danska

Pojem "stroga kazen" pomeni kazen za namerno kršitev določb kazenskega prava ali posebne zakonodaje za primere, ki jih ne urejajo upravna sredstva.

Primere kršitve določb davčne zakonodaje lahko praviloma urejajo upravna sredstva, če se sodi, da zaradi kršitve ne bo izrečena kazen, višja od denarne kazni.

Nemčija

Kršitev davčne zakonodaje, ki se kaznuje s "strogo kaznijo", pomeni vsako kršitev davčnih predpisov, ki se kaznuje s priporom, denarno kaznijo za kazensko dejanje ali upravno globo.

Grčija

V skladu z grško zakonodajo se lahko podjetje kaznuje s "strogo kaznijo":

1. če ne odda napovedi ali odda nepravilne napovedi v zvezi z davki, dajatvami ali prispevki, ki se odtegnejo in plačajo državi v skladu z obstoječimi določbami, ali v zvezi z davkom na dodano vrednost, prometnim davkom ali posebnim davkom na luksuzno blago, kolikor skupni znesek zgoraj navedenih davkov, dajatev in prispevkov, ki bi jih morali napovedati in plačati državi zaradi trgovskih ali drugih dejavnosti, presega znesek šeststo tisoč (600.000) grških drahem v obdobju šestih mesecev oziroma en milijon (1.000.000) grških drahem v obdobju enega koledarskega leta;
2. če ne odda napovedi za davek od dohodka, kolikor znaša davčni dolg od tega dohodka, ki ni bil napovedan, več kot tristo tisoč (300.000) grških drahem;
3. če ne predloži davčnih podatkov, določenih v Pravilniku o davčnih podatkih;
4. če predloži podatke iz predhodnega primera 3, ki navajajo nepravilno količino, ceno na enoto ali vrednost, kolikor ta netočnost povzroči razliko, ki je večja kot deset odstotkov (10 %) skupnega zneska ali skupne vrednosti blaga, opravljanja storitev ali trgovanja na splošno;

5. če ne vodi dosledno poslovnih knjig in evidenc, kakor to zahteva Pravilnik o davčnih podatkih, kolikor se ta netočnost ugotovi med redno kontrolo, ugotovitve katere so bile potrjene z upravno rešitvijo spora ali zaradi izteka roka za pritožbo ali kot posledica pravnomočne odločbe upravnega sodišča, če je bila v obdobju poslovanja, ki se je kontroliralo, razlika med bruto dohodkom in napovedanim dohodkom večja kot dvajset odstotkov (20 %) in nikakor ne manjša kot en milijon (1.000.000) grških drahem;
6. če ne izpolnjuje dolžnosti vodenja poslovnih knjig in evidenc, kot to določajo ustrezne določbe Pravilnika o davčnih podatkih;
7. če izdaja poneverjene ali fiktivne - ali če samo poneverja - račune za prodajo blaga ali opravljanje storitev oziroma davčne podatke iz zgornjega primera 3.

Davčni dokument se šteje za poneverjenega, če je bil kakorkoli preluknjan ali žigosan brez primerne overitve zabeležene v ustreznih knjigah pristojnega davčnega organa, kolikor je bilo podjetje seznanjeno z dejstvom, da mora biti overitev davčnega dokumenta zabeležena.

Davčni dokument se šteje za poneverjenega tudi, če se vsebina ali druge podrobnosti originala ali kopije razlikujejo od tistih, ki so zabeležene na talonu tega dokumenta.

Davčni dokument se šteje za fiktivnega, če je bil izdan za transakcijo ali del transakcije, za prenos ali iz kakšnega drugega vzroka, ki ni zabeležen v celoti, ali za transakcijo, ki so jo izvedle osebe, ki niso zabeležene v davčnem dokumentu;

8. če se zaveda namere dejanja in kakorkoli sodeluje pri izdelavi poneverjenih davčnih dokumentov ali se zaveda, da so dokumenti poneverjeni ali fiktivni, in kakor koli sodeluje pri njihovi izdaji ali sprejema poneverjene ali fiktivne davčne dokumente z namero prikrivanja podatkov v zvezi z obdavčevanjem.

Španija

Izraz "stroge kazni" vključuje upravne kazni za resne davčne kršitve, pa tudi kazni za kazniva dejanja, z ozirom na davčne organe.

Francija

Izraz "stroge kazni" vključuje kazni za kazniva dejanja in davčne kazni, kot so kazni zaradi nespoštovanja poziva za oddajo davčne napovedi, zaradi domnev o slabi veri, za goljufivo ravnanje, zaradi nasprotovanja pregledu davčne inšpekcije, za tajna izplačila ali razdelitev dobička ali zaradi zlorabe pravic.

Irska

"Stroge kazni" vključujejo kazni za primere:

- (a) ko ni bila oddana davčna napoved;
- (b) ko je bila oddana goljufiva ali nepravilna davčna napoved;
- (c) neustreznega knjigovodstva;
- (d) ko dokumenti in evidence niso na razpolago za inšpekcijski pregled;
- (e) oviranja oseb, ki izvajajo svoje zakonske pristojnosti;
- (f) ko ni bila prijavljena zavezanost plačilu davka;
- (g) navedbe neresničnih podatkov za uveljavljanje davčne olajšave.

Te kršitve urejajo naslednje zakonske določbe, kot so bile v veljavi 3. julija 1990:

- Del XXXV Income Tax Act, 1967,
- Oddelek 6 Finance Act, 1968,
- Del XIV Corporation Tax Act, 1976,
- Oddelek 94 Finance Act, 1983.

Upoštevajo se tudi vse nadaljnje določbe, ki nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo kazenski pravilnik.

Italija

Izraz "stroge kazni" pomeni kazni, izrečene za nezakonita dejanja, ki v smislu domače zakonodaje pomenijo davčne prekrške.

Luksemburg

Luksemburg za "strogo kazen" šteje tisto, kar za tako šteje druga država pogodbenica za namene iz člena 8.

Nizozemska

Izraz "stroga kazen" pomeni kazen, ki jo izreče sodnik za namerno izvršeno dejanje iz člena 68 Splošnega zakona o obdavčitvi.

Portugalska

"Stroge kazni" vključujejo kazni za kazniva dejanja in druge davčne kazni, ki se uporabljajo za kršitve z namenom goljufije ali kršitve, za katere se predpiše denarna kazen v znesku, ki presega 1.000.000 (en milijon) portugalskih eskudov.

Združeno kraljestvo

Združeno kraljestvo bo pod izrazom "stroga kazen" razumelo kazenske in upravne sankcije zaradi goljufive ali malomarne izdaje računov, zahtevkov ali napovedi za davčne namene.

Izjava Zvezne republike Nemčije o členu 16

Vlada Zvezne republike Nemčije si pridržuje pravico, da ob vložitvi svojih ratifikacijskih listin izjavi, da se Konvencija uporablja tudi za zvezno deželo Berlin.
